

خون آشام مدرن

برگردان: ف. معزی*

می شود.

زالوی طبی به اندازه پنج برابر وزن خود می تواند خون بمکد. در روزگاران قدیم هنگامی که می خواستند خون زیادتری بگیرند دم زالو را می بریدند تا پر نشده و مکیدن را ادامه دهد. با اینکه در زمانهای قدیم بر این عقیده بودند که خروج خون از بدن باعث دفع بیماریها می شود، ولی دوست سال قبل از میلاد مسیح استفاده از زالو در طب گزارش شده است. استفاده از زالو روشی است که صدها سال قبل به عنوان درمان بکار گرفته می شد، تا این که در قرون ۱۸ و ۱۹ بصورت یکی از درمانهای اساسی و مدرن درآمده بود. در طی همین دوره بود

منسوخ شده قدیمی که استفاده از زالو یکی از آنها می باشد، به عنوان درمان جدید در طب شناخته شده است.

زالو از کرم های انگلی بوده که از دسته هیروودوتا^۲ بوده و بیش از ۳۰۰ نوع آن شناخته شده است. مهمترین مصرف زالو در اروپا استفاده در طب است. ^۳رنگ آن سبز با خطوط قهوه ای بوده و طول آن از ۱ الی ۲۰ سانتیمتر می باشد در قسمت سر آن یک دهان مکنده با چیزی شبیه دندان اره مانند دیده

کرم های انگلی، مثل زالو به عنوان درمان مهم در قرون گذشته شناخته شده بودند، که استفاده از آنها امروزه کاهش یافته است. اما به طوری که شیلا دانتون^۱ تشریح می کند از آنها در پیشرفت جراحی پلاستیک جدیداً استفاده می شود. زالوهای درمانی؟ در مورد آنها شنیده بودم که در ایام گذشته مورد استفاده بوده، آیا این طور نبوده؟ اگر برداشت شما چنین است، وقت آن رسیده که مجدداً در این باره فکر کنید. خیلی از درمان های

* ویراستار اول: حاج کاظمی

ویراستار دوم: فرخنده مهری، اختر ابراهیمی

ویراستار سوم: فرخنده مهری، اختر ابراهیمی و سادات سیدباقر مداح

که استفاده زالو از جانب پزشکان مخاطره انگیز شناخته شد.

در بیماریهای روانی، بیماریهای عفونی مثل سیاه سرفه، نقرس، تومورها و بیماریهای جزئی تر مثل سردرد و حتی چاقی، همه فکر می کردند استفاده از زالو مفید است. نظریه رایج بر این مبنی بود که بسیاری از بیماریها بعلت ازدیاد خون در بدن اتفاق می افتد. در اوائل قرن اخیر استفاده از زالو در بیماریهای احتقان مغز، احتقان چشم، پنومونی و بیماریهای قلبی توام با سیانوز پیشنهاد می شده است. تعداد زالوهای مصرفی با سن بیمار و نوع درمان ارتباط داشت. در سال ۱۷۸۱ یک جراح لیورپولی بنام ویلیام موس^۴ در تدابیر و مراقبت پرستاری بچه های کوچک نوشته بود که خون گرفتن مثل استفاده از زالو زمانی که نشانه های التهاب، تب، خواب آلودگی و بیقراری وجود دارد، جنبه فوری دارد. او می گوید در کودکان سه ماهه از دو زالو در قسمت پاها یک بار، و کودکان ۵-۶ ماهه سه زالو روزانه و یا روزهای متناوب استفاده شود که بستگی به شدت علائم بیماری دارد. بزرگسالان تعداد بیشتری از آنها را می توانند تحمل کنند. هنگام سردرد یک سری ۱۲ تائی زالو روی شقیقه بیمار می گذاشتند. اشداون^۵ در کتاب درسی پرستاری خود در اولین چاپ سال ۱۹۱۷ استفاده از زالو را آموزش می داد. هم چنین اوایلین پیرز^۶ این کار را ۲۰ سال بعد انجام می داد. دانشجویان پرستاری نحوه استفاده از زالو را تا سال ۱۹۵۰ می آموختند هر چند که در عمل

مواجه با استفاده آن نمی شدند. این آموزش در آن زمان جهت استفاده در بیماریهای مثل گلوکوما و التهاب عنیه^۷ داده می شد. تا اینکه در یک نشریه پرستاری^۸ در سال ۱۹۸۴ لوئیتر کارتر^۹ استفاده از زالو در درمان گلوکوما را (که خودش در سال ۱۹۳۸ آموخته بود) تجویز کرد. استفاده از زالو در نتیجه پیشرفت جراحی پلاستیک بخصوص جراحیهای جزئی^{۱۰} تجدید شده است، زیرا در پی پیوند و ترمیم بافتها و عدم تخلیه ترشحات وریدی، احتقان ایجاد گردیده و این امر موجب کاهش جریان خون شریانی در موضع می گردد و بالاخره قطع جریان خون و تشکیل لخته منجر به نکروز بافت می شود.

زالوها را در محل ترشحات قرار می دهند تا ترشحات را بوسیله مکیدن تخلیه کند. یک زالو معمولاً بین ۶۰-۲۰ سانتیمتر مکعب در هر نوبت خون می مکد. البته این مقدار به اندازه زالو بستگی دارد. مکیدن بین ۲۰-۱۰ دقیقه طول می کشد. اگر زالو گرسنه باشد نیاز به تشویق ندارد، ولی بعضی از آنها تمایلی به مکیدن ندارند در چنین مواقعی کمی آب قند در محل مورد نظر می مالند و زالو شروع به مکیدن می کند.

بعضی از زالوها سعی می کنند از مناطق یا قسمتهای دیگر پوست نیز خون بکنند برای جلوگیری از این کار می توان اطراف محل را آب نمک زد. وقتی زالو از خون پرشد از مکیدن دست برداشته و یک دقیقه بعد اثر زخم روی پوست باقی می ماند. بزاق زالو حاوی ماده ای است که پوست محل را بی حس

کرده و ضمناً از انعقاد خون تا زمانی که زالو خون می مکد جلوگیری می کند. همین امر می تواند سبب کاهش احتقان تا مدتی پس از استفاده از زالو شود، زیرا که ترشحات عروق تخلیه می شود. بنابراین زالو در رفع احتقان بسیار مفید است.

از زمان کشف روش درمان با زالو، گروه پزشکی گزارش نموده اند که در درمان خونریزیهای داخل چشمی، بالا رفتن فشار چشم و حتی گوش کلمی^{۱۱} از آن استفاده کرده اند.

جالب توجه است که اولین گزارش رفع احتقان بوسیله زالو مصادف بود با زمانی که پرستاران در حال دست کشیدن از آموزش درمان با زالو بودند.

نکته جالب اینکه که در قرون اولیه بیماران هرگز نمی دانستند که در درمان آنها از زالو استفاده شده است، اما امروزه بیشتر جوامع پیشرفته و آگاه و حتی آنهایی که در روش درمان با زالو انقلاب و دگرگونی بوجود آورده اند، بیماران خود را از این امر آگاه می کنند و به آنهایی که از زالو می ترسند داروی آرام بخش تجویز می کنند.

ادامه در صفحه ۶۶

بهر حال کسانی که طرفدار روش‌های درمانی جدید هستند و درمان با زالو را پذیرفته اند، یقیناً پس از چند ماهی شک در مورد این روش درمانی از بین خواهد رفت. در حال حاضر روش درمان با زالو اندکی تغییر کرده است. در زمانی که زالوها را نیاز ندارند، آنها را در ظرفی که درب آن سوراخ است و

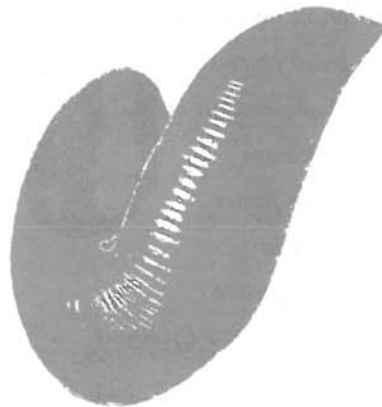
محتوی آب می‌باشد نگهداری می‌کنند. وقتی به وجود آن نیاز شد یعنی لازم شد که برای یک بافت محققن از آن استفاده کنند. در حالیکه دستکش استریل پوشیده آن را با حوله و پنس استریل برداشته و از دم وارد لوله آزمایشی که ۲/۳ آن با پنبه پر شده بود می‌گذاشتند. پس از اینکه محل مورد نظر را با یک پارچه سوراخ دار بطوریکه سوراخ آن روی محل مورد نظر باشد می‌پوشاندند لوله آزمایش محتوی زالو را روی سوراخ وارونه روی پوست بدن قرار می‌دادند.

قبلاً موضع یا محل مورد نظر را با آب تمیز می‌کردند ولی امروزه موضع باید استریل شود. آش داون^{۱۲} پیشنهاد کرد که برای تحریک اشتهای زالو می‌توان از

مقداری شیر در روی پوست استفاده کرد. پیرز^{۱۳}، شیر را توصیه نمی‌کند زیرا شیر استریل نیست بلکه معتقد است می‌توان کمی پوست را خراشید بطوریکه مقداری خون از آن بیرون بیاید و امروزه از آب قند استریل استفاده می‌کنند.

زالوها موجوداتی هوازی و آبی شناخته شده‌اند. موجودات ریز داخل آب موجب آلوده شدن زالو می‌شوند که این آلودگی نیز سبب بوجود آمدن عفونت ناشی از مکیدن زالو شده و به همین دلیل در همه اعمال جراحی کوچک درمان با زالو تجویز نمی‌شود.

بهر حال عده‌ای مایل هستند از زالو استفاده کنند در حالیکه عده‌ای دیگر مایل نیستند که زخم ناشی از عمل جراحی آلوده شود، حتی اگر این عفونت مختصر بوده و نیاز به آنتی بیوتیک وسیع الطیف نداشته باشد. همچنین عده‌ای به منظور

پیشگیری از انتقال بیماریهایی چون ایدز و هپاتیت B استفاده از زالو را توصیه نمی‌کنند.

زالوهای طبی بصورت بومی در اروپا و قسمتهایی از آسیا وجود

دارند، ولی در آمریکای جنوبی نوع وحشی آن وجود دارد. در قرن نوزدهم سالیانه میلیونها عدد از آنها به این کشور وارد می‌شود. نظر به اینکه استفاده از زالو احیا شده، در سال ۱۹۸۳ تحت نظر قسمت خاصی در آمده است.

بهر حال هم اکنون آنها را جهت مصارف طبی پرورش می‌دهند. و بریتانیا که یکی از بزرگترین وارد کننده‌های بومی می‌باشد به همان نسبت زالو به ایالات متحده آمریکا صادر می‌کند.

با احیاء استفاده از زالو جهت توسعه سلامتی و بهداشت، بریتانیا کشوری است که بجای وارد کردن آن، زالو صادر می‌کند.

منبع:

Danton, Sheila. " Fashionable Blood Suckers " Nursing Times. Feb, 1987, PP:

پی‌نگاشت‌ها:

- 1- Sheila Danton
- 2- Hirudinea
- 3- Hirudo Medieinalis
- 4- William Moss
- 5- Ashdown
- 6- Evelym Pearce
- 7- Iritis
- 8- Nursimg Times
- 9- Fouise Garter
- 10- Microsurgery
- 11- Cauliflower.ear
- 12- Ashdown
- 13- Pearee

Modern vampire

Author: Sheila Danton

Translator: F. Moezi

Editors: Haj Kazemi, Farkhondeh Mehri, Akhtar Ebrahimi, Sadat Senedbagher Maddah.

Abstract: Helminthes such as bloodsucker that have been important treatment in the past few centuries has reduced the use of them today. But Sheila Danton says they are used in the development of plastic surgery recently. Leech therapy? I had heard that they were using in the past. Is this true? If your perception is that it is time to think again about this. Many old outdated treatments (the use of leeches is one of them) have been identified as a new treatment in medicine.

Keywords: bloodsucker.